

Kültür

ESKİŞEHİR ATATÜRK LİSESİ YAYIN ORGANI AYDA BİR ÇIKAR

2016 MAYIS

OKULUMUZDAN HABERLER

19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı okulumuzda büyük coşkuyla kutlandı. Emegi geçen öğretmenlerimize ve öğrencilerimize teşekkür ediyoruz.

Okul içi yapılan futbol ,voleybol ve basketbol turnuvalarında kazanan sınıflardaki öğrencilerimize madalyaları verildi.

Öğrencilerimiz, Gençlik ve Spor Bayramı'nın ruhuna yakışır şekilde coşkuyla kutladılar .Kutlamanın sonunda yarışmalar düzenlendi.

Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kent Konseyince organize edilen 6. Liselerarası Tiyatro Şenliğine okulumuz Eskişehir Atatürk Lisesi, Turgut Özakman'ın Töre adlı oyunu ile katılmıştır. 14 Mayıs 2016 Tarihinde Sultandere Sahnesinde oyunlarını sahnelemişlerdir. Tiyatroyu çalıştıran öğretmenimiz Gülnihal Uncu'ya ve öğrencilerimize emekleri için teşekkür ederiz.

SİZLERDEN GELENLER

Neden savaşıyor insanlar?
Neden candan can alıyorlar?
Neden ağlar anneler?
Gözü yaşlı kardeşler,
Babalar,sevgililer?...

Barış için yaşamak var iken,
Ağlamak, ağlatmak neden?
Üzülmesin kimseler,
Tükenmesin sevgiler,
Ağlamasın anneler, küçük gözler...

Bu yalan dünya elbet bir gün biter,
Geride kalan nesiller bizim gibi üzülmesinler...

Ruhun Şâd olsun şehidim,
Ben de senin kardeşinim,
Anam ağlar, babam ağlar...

Bu vatan bölünmedi,
Bölünmez, böldürmem!
Sen rahat uyu şehidim...

Neyi paylaşamaz insanlar?
Kan akıtmaktan ne buluyorlar?
Neden susmaz silahlar?
Acıdan haykırışlar,
Barışta mutluluk var...

Birlikte el ele,
Mutlu mesut günlere,
Sadece birkaç adım var...

Üzülmesin kimseler,
Tükenmesin sevgiler,
Ağlamasın anneler, küçük gözler...

Bu yalan dünya elbet bir gün biter,
Geride kalan nesiller, bizim gibi üzülmesinler,

Ruhun Şâd olsun şehidim,
Ben de senin kardeşinim,
Anam ağlar, babam ağlar...

Bu vatan bölünmedi,
Bölünmez, böldürmem!

Sen rahat uyu şehidim...

BERHAT ÇEVİK

#Kutsal ŞEHİTLİK mertebesine ulaşan yiğitlere hitaben...

Gelseydin nasıl şair olurum?

Böyle satırlar,

Böyle mısralar...

Acaba gökyüzüne yine böyle bakar mıydım?

Nasıl şair olurum bilmem

Ama gelseydin

Bilirim

Şiir olurum;

Yarımyamalak,

Serin,

İmlasız,

Tamlamasız,

Hatta kelimesiz, cümlesiz !

Tek harfli,

Dudaklarından hiç inmeyen.

Sen seven, ben sevilen

Sen yazan, ben söylenen

Sen okuyan ağlamaklı,

Ben okunan sende farklı...

SEVGİ AKKOL

KENDİNE SAKLI KADIN

Birçok düşünür, birçok yazar ve birçok şair yazmış kadını...

Tonlarca mısra kaleme alınmış. Harfler ilmek ilmek dokunmuş sözcüklere, sözcükler içi dolu onlarca cümle oluşturmuş. Öyle anlatılmış ki kadın gerçek olamayacak kadar hoş ve güzel mısralara, paragraflara konu olmuş. Ne güzel anlatmışlar kadını. Ne kadar dolu, ne kadar içten anlatmışlar. Önce varlık olarak görmüşler; değer biçmişler, sonra insan olarak görüp saygı duymuşlar. En önemlisiyse ‘yavrusu, annesi, karısı, kız kardeşi, hayat arkadaşı’ olarak görüp sevgiyle kucaklamışlar kadınları.

Yazmış Nazım Hikmet;

Kimi der ki kadın

Uzun kış gecelerinde yatmak içindir.

Kimi der ki kadın

Yeşil bir harman yerinde dokuz zilli

Köçek gibi oynatmak içindir.

Kimi der ki ayalımdır,

Boynumda taşıdığım vebalımdır.

Kimi der ki hamur yoğuran.

Kimi der ki çocuk doğuran.

Ne o, ne bu, ne döşek, ne köçek, ne ayal, ne vebal.

O benim kollarım, bacaklarım, başımdır.

Yavrum, annem, karım, kız kardeşim,

Hayat arkadaşımıdır.

İşte; onlarca satırın, mısranın her biri kadını her şeyiyle anlatmaya çalışırken, haklarında onlarca yazı yazılmış, söz söylenmiş ve şiirlere konu olmuşken...

Havaya kalkan eller, acısını göstermeden içe akan gözyaşlarıyla bekleyen o narin tene değer. Yavruna, annene, karına, kız kardeşine, hayat arkadaşına kaldırdığın el; senin canına, kanına, senden bir parçaya değer.

Nasıl can yanmaz? Nasıl kıyılır; kendi hatıralarına, yıllarına, birlikte paylaşılan acılara, hayallere, umutlara? Nasıl iner gözün önüne o perde? Kör olmuş, canından can alırken; nasıl fark etmez?

Her şeye göğüs germiş, gerektiğinde destek, gerektiğinde sığınak, gerektiğinde anne, gerektiğinde ‘hayat arkadaşı’ olan kadını nasıl görmez o gözler. Nasıl fark etmez insan?

O sessiz çığlıkları duy. İçten içe büyüyen haykırışları...

Koca cüssenin içinde atan sana kan pompalayan kalbinin, karşısında acılar içinde ağlayan küçük kız çocuğunun sesini duy. Ne sen vicdansızsın, ne karşındaki duygusuz. Karşında yıkılan bedene, yıktıklarına bak. Şimdi de dön, bir aynaya bak. Kurtarabileceklerine, kurtulabileceklere bak.

Karşında duran kadını fark et. İçindekilere bir bak!

DİLARA UĞURLU

VAZGEÇMEMEK

Merhaba, benim bahsedeceğim konu sınav stresi, hayaller, gelecek planları, insanın kendisiyle olan ilişkisi olacak. 9 ve 10. Sınıfların belki ilgisini çekmeyebilir ya da okuduklarını hissedemeyebilir. Ama bu demek değil ki okumayın, aslında asıl siz okumalısınız. 11. Sınıflara gelirsek, YGS’ye bir sene kaldı değil mi? Korkuyor musun? İçinde gün geçtikçe çoğalan stresi bir kenara bırak ve yazımı okumaya başla. Öncelikle hayatta ne istediğinize karar verdin mi?

Hangi üniversiteye gideceğini, ileride hangi mesleği yapmak isteyeceğini, nerede yaşamak istediğini ya da şöyle sorayım hayallerine karar verdin mi? Öncelikle bu soruların hepsine cevap verebilecek durumda olun. Sakın kendini sınırlama. Kurabildiğin, düşünebildiğin kadar büyük hayaller kur. Zihninin gidebileceği kadar ileri gidebilirsin. Ama biraz üzücü bir haberim var. Bu hayaller için ders çalışmada

gerekir. Çalışmak deyince birden tadın kaçtı değil mi? Evet biliyorum, kimine göre büyük bir zevk olsa da çoğu öğrencinin baş belasıdır ders çalışmak. Ama unutma başarı şans değildir. Herkes ektiğini biçer, çalışan kazanır. Kazanmak istiyor fakat kazanamayacağını düşünüyorsan kesinlikle kazanamazsın. Başaracağına inan. Umut her zaman vardır. Öncelikle başarılı olmamızı engelleyen sınırlar var . Sonuçta hayallerinin gerçekleşmesi için bazı şeylerden vazgeçmelisin. Bunlar arkadaşların ya da dışarıdaki hayatın değil çünkü onları sen seçtin.

.Vazgeçmen gereken şey senin seçimlerin. Sınavına çalışman gerekirken film izlemeyi, ya da kitap okuman gerekirken arkadaşlarınla sinemaya gitmeyi sen seçtin. Lütfen kendini yen ve bazı şeylere hayır ben bugün evde durup ders çalışmalıyım önümde hazırlanmam gereken bir üniversite sınavı var diyebil. Ama ben bu zamana kadar hiç ders çalışmadım ki ya da benim temelim eksik yoksa çok zekiyimdir. diyenlerden de olabilirsin. Eksikliklerimizin bedelini ağlayarak, kendimize kızarak ödeyemeyiz. Ama eğer çalışmazsan bunun acısını bütün hayatın boyunca taşırsın. O yüzden hiçbir şey için geç değil. Şimdi ilk olarak kendine inan. Ben bu dersi yaparım. Ben şu üniversiteyi kazanırım. Ben tıp okuyabilirim. Ne istiyorsan bunu sürekli tekrarla çünkü beynin bir süre sonra senin düşündüğünü kabul edecek ve uygulamaya başlayacaktır. Şimdi sen tamam yarın ders çalışmaya başlıyorum dedin diye varsayıyorum ama neden bugün başlamıyorsun? Hepimizin farklı hayalleri var. Lütfen ama lütfen sakın vazgeçme. Biz hayalleri gerçekleştirmek için kuruyoruz. Onlar bir gün gerçekleşecek. Sadece inan. Bazı insanlara hayallerimi, istediklerimi söylediğim zaman sadece gülüyorlar ve sonra o can yakıcı söz 'yapamazsın'. diyorlar. Unutma insanlar yapamayacağı şeyleri seninde yapamayacağını söylerler. Hayallerini gerçekleştir ve sana yapamayacağını söyledikleri zaman güldükleri gibi sende başardığında onlara aynı şekilde gül. İnan bu anın

mutluluğunu hiç unutamayacaksın. Kendini çok iyi tanı. Yeteneklerini fark et. Sayısal derslerin gerçekten kötüyse zorlama, belki çok güzel resim çiziyorsundur ya da dans ediyorsundur. Herkes mimar ya da doktor olacak diye bir şey yok. Kendine uygun ve ileride yapabileceğin, yaparken mutlu olacağın mesleği seç. Gitmek istediğin bir ülke var mı? Mutlaka alışkın olmadığı bir yere git. Yabancı bir dil öğren. Yeni insanlarla tanış. Aramızda kalsın ama benim en büyük hayalim bu. Japonya'ya gitmek istiyorum. Çok güzel bir hayal değil mi? Sende denemelisin. İnan çok eğleneceksin. Çok iyi basketbol oynuyor olabilirsin. Tanışmak istediğin bir sanatçıda olabilir. Hepsini gerçekleştirebilirsin. Kimseyi dinleme ve sadece kendine ses ver. Ne kadar eşsiz olduğunun farkında değilsin. Mükemmelsin. Başına çok kötü bir olay gelmiş olabilir. Ama unutma sen daha 15-16-17 veya 18 yaşındasın. Kaç yaşındasın? adın ne? yeteneklerin ne? Bilmiyorum. Ama bildiğim tek bir şey var. Sen başarabilirsin. Sen sınavı kazanabilirsin. Sen matematik yapabilirsin sen şarkı söyleyebilirsin ve unutma en önemlisi sen en iyisisin.

YASEMİN AKTEMUR 11-A 216

AŞKI RESMETMEK

Yaşamın en değerli günlerinde kendini ölümsüz hissedenler için ..

Alıp kalemi elinize ,delidolu renklerle serpiştirerek betimlediğimiz o neşe dolu günlerin; kara renkli kalemlerin karalanmasıyla yerini aldığı günler yaşamışsanız; Eğer ki bu karalamalar umutsuz bir aşkın gecenin en siyahında gönlünüze çöktüğü zamanlarda birkaç damla gözyaşıyla karıştıysa; telefon edip gecenin en güzel müziğiyle huzur bulmak istersen ve titreyen ellerin telefona uzanıyorsa ,tabi bunu gururuna yediremeyip ellerini geri çekiyorsan ister istemez içe dönüp

kendinle baş başa kalırsın Kendine kızmaktan eline aldığın kalemin farkına varmadan tekrar karalamaya başlarsın .Çünkü acıların dindirdiğine inanırsın.

İşte bu gidişat bir süre sonra tatsızlaşır ,bıktırır insansı. Yaratıcı biriysen acılı anılarından ortaya elle tutulur bir şeyler çıkarabilir miyim diye sorarsın kendi kendine .V e işte bir sabah sessiz nehrin kenarında otururken çimlere,başıma gelen tam buydu. Çektiğim acıyı kağıda dökecektim.

Kuşkusuz ben de sizin gibi bir öğrenciyim.ve yazmak konusunda çok yetenekli olduğum söylenemez.Siz sadece yazdıklarınıza kulak verin belki kendinize pay çıkarabileceğiniz kararlara rastlarsınız.

“Gençliğine güvenip vakit çok erken derken belki elveda bile diyemezsiniz giderken “(NECİP fazıl Kısakürek)

Herkesin basit ve sıradan gördüğü bu kısa cümle umutsuzluğun en ağır noktasında bir anda çıktı karşıma

“Aşkta ,gerçek aşkta gurur var mıdır?” sorusunun cevabını işte o an aldım.

Gururun bana bir faydası olmayacaktı. İçimde kalan saklı duygularımı söylemenin ve yapmam gerekenleri gerçekleştirmenin zamanı gelmişti. Hatta geç bile kalmıştım.

Gecelerce uyumadan yıldızlara başbaşa kaldığım yanımda sadece müzik ritimlerinin olduğu balkona bir defter ve bir kalemle oturdum ve yazmaya başladım.

Bunun da bana yettiği söylenemez evine gittim ve yastığına da bir mektup bıraktım.Bitti mi dersiniz sayamayacağım bir çok eylemde bulundum. Pişman olduğumu hatırlamıyorum .Pişmanlık duygusuna kapılmak üzere olduğum zamanlarda Necip Fazıl ‘ın sözünü tekrarladım.

Kısacası gururuma yediremediklerimi gerçekleştirdim .Çünkü aşk bunu gerektirir. O kadar yazdın peki sana aşk nedir dersiniz?

Aşk gün doğmadan uyandıığımızda gördüğümüz sistir.Kısa bir süre orada durur. Ve aniden kaybolur.Çünkü aşk gerçekliğin ilk ışıklarında kaybolandır .Ruhunuza değdiğinde o an nefesiniz kesildiği o nadir nefes alamadığımız zamanlarda ölümsüzlük hissini verendir. En değerli günleriniz bu zaman diliminde var olandır.Acıyı tatlı kılan ,yalnızlık,cesaret ve sonu olmayandır.

Sizce de yaşamın en değerli günlerinde kendini ölümsüz hissettiren değil midir aşk?

PELİN PEHLİVAN 12/B 26

KİTAP: Türkiye'nin tek, en uzun soluklu yayın organı.

Yıl:2016

DANIŞMAN ÖĞRETMEN: AYŞEGÜL DEMİR

YILMAZ

YAYIN KURULU: EYLÜL SUDE AYRANC I BEYZA
SELİN VAROL BETÜL KILIÇ AYSU YILMAZ İLKAN
ÇATAL ATAHAN DEMİR HÜSEYİN BÜŞRA DAĞ
KÜBRA KÜLHAN ZEHRA NUREFŞAN KISA
İBRAHİM SELİM ZEYBEK MEHMET EMİN BÜLBÜL